Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 11. februarja 2015*

„Okolje — Direktiva 85/337/EGS — Presoja vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje — Projekti, za katere je treba opraviti presojo — Preizkusne vrtine — Točka 14 Priloge I — Pojem ‚pridobivanje nafte in zemeljskega plina v komercialne namene' — Obveznost presoje v primeru črpanja določene količine zemeljskega plina — Točka 2(d) Priloge II — Pojem ‚globinsko vrtanje' — Točka 1 Priloge III — Pojem ‚kumulacija z drugimi projekti'"

V zadevi C-531/13,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Verwaltungsgerichtshof (Avstrija) z odločbo z dne 11. septembra 2013, ki je prispela na Sodišče 8. oktobra 2013, v postopku

**Marktgemeinde Straßwalchen in drugi**

proti

**Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend,**

ob udeležbi

**Rohöl-Aufsuchungs AG,**

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi R. Silva de Lapuerta, predsednica senata, K. Lenaerts, podpredsednik Sodišča, v funkciji sodnika drugega senata, J.-C. Bonichot (poročevalec), A. Arabadžiev in J. L. da Cruz Vilaça, sodniki,

generalna pravobranilka: J. Kokott,

sodni tajnik: I. Illéssy, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 3. septembra 2014,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

— za Marktgemeinde Straßwalchen in druge G. Lebitsch, odvetnik,

— za Rohöl-Aufsuchungs AG C. Onz, odvetnik, skupaj s H.-J. Handlerjem,

— za avstrijsko vlado C. Pesendorfer in M. Lais, agentki,

* Jezik postopka: nemščina.

— za nemško vlado T. Henze, A. Lippstreu in A. Wiedmann, agenti,

— za poljsko vlado B. Majczyna, D. Krawczyk in M. Rzotkiewicz, agenti,

— za Evropsko komisijo G. Wilms in C. Hermes, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 9. oktobra 2014

izreka naslednjo

## Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago točke 14 Priloge I k Direktivi Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 1, str. 248), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 (UL L 140, str. 114, v nadaljevanju: Direktiva 85/337).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Marktgemeinde Straßwalchen (občina Straßwalchen) in 59 drugimi pritožnicami v postopku v glavni stvari in Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend (zvezni minister za gospodarstvo, družino in mladino) zaradi soglasja, ki je bilo izdano družbi Rohöl-Aufsuchungs AG (v nadaljevanju: Rohöl-Aufsuchungs AG) za preizkusno vrtino na ozemlju Marktgemeinde Straßwalchen.

### Pravni okvir

*Pravo Unije*

3 Člen 4(1) in (2) Direktive 85/337 določa:

„1. Ob upoštevanju člena 2(3) se projekte, ki so našteti v Prilogi I, presoja skladno s členi 5 do 10.

2. Ob upoštevanju člena 2(3) države članice za projekte, ki so našteti v Prilogi II, s:

(a) preverjanjem za vsak primer posebej,

ali

(b) pragovi ali merili, ki jih postavi država članica,

odločijo, ali se bo projekt presojal skladno s členi 5 do 10.

Države članice se lahko odločijo za uporabo obeh postopkov, navedenih v točkah (a) in (b).“

4 V Prilogi I k Direktivi 85/337, naslovljeni „Projekti, za katere velja člen 4(1)“, je v točki 14 navedeno:

„Pridobivanje nafte in zemeljskega plina v komercialne namene, kjer načrpana količina presega 500 ton na dan v primeru nafte in 500000 m3/dan v primeru plina.“

5 V Prilogi II k Direktivi 85/337, naslovljeni „Projekti, za katere velja člen 4(2)“, je v točki 2(d) navedeno:

„Pridobitvena industrija […]

(d) Globinsko vrtanje, zlasti:

— geotermalno vrtanje;

— vrtanje za skladiščenje jedrskih odpadkov;

— vrtanje za vodne zaloge,

z izjemo vrtanj za raziskovanje trdnosti tal.“

6 V Prilogi III k Direktivi 85/337, naslovljeni „Merila iz člena 4(3)“, je navedeno:

„1. Značilnosti projektov

Upoštevati je treba značilnosti projektov, zlasti:

— velikost projekta,

— kumulacijo z drugimi projekti,

— rabe naravnih virov,

— nastajanje odpadkov,

— onesnaževanje in obremenjevanje,

— tveganje nastanka nesreč, upoštevaje zlasti uporabljene snovi in tehnologije.

2. Lokacija projektov

Upoštevati je treba okoljsko občutljivost določenih geografskih območij, ki jih bodo projekti verjetno prizadeli, zlasti ob upoštevanju:

— obstoječe rabe zemljišč,

— relativnega obilja, kakovosti in regenerativne sposobnosti naravnih virov na tem območju,

— absorpcijske sposobnosti naravnega okolja s posebno pozornostjo naslednjim območjem:

a) močvirjem;

b) obalnim območjem;

c) gorskim in gozdnim območjem;

d) naravnim rezervatom in parkom;

e) območjem, opredeljenim ali zavarovanim v zakonodaji držav članic; posebna zavarovana območja, ki jih določijo države članice skladno z direktivama 79/409/EGS in 92/43/EGS;

f) območjem, kjer so standardi kakovosti okolja, določeni v zakonodaji Skupnosti, že prekoračeni;

g) gosto naseljenim območjem;

h) zgodovinsko, kulturno ali arheološko pomembnim krajinam.

3. Značilnosti možnega vpliva

Upoštevati je treba možne pomembne vplive projektov v zvezi z merili, določenimi v zgoraj navedenih točkah 1 in 2, in zlasti ob upoštevanju:

— obsega vpliva (geografskega območja in števila prizadetega prebivalstva),

— čezmejne narave vpliva,

— obsega in celovitosti vpliva,

— verjetnosti pojava vpliva,

— trajanja, pogostosti in povratnosti vpliva.“

*Avstrijsko pravo*

7 Priloga 1 k zakonu iz leta 2000 o presoji vplivov na okolje (Umweltverträglichkeitsprüfungsgesetz 2000, BGBl., 697/1993), v različici, ki je veljala v času dejanskega stanja iz postopka v glavni stvari (BGBl. I, 87/2009, v nadaljevanju: UVP-G), določa:

„V prilogi so v skladu s členom 3 navedeni projekti, za katere velja obveznost izvedbe PVO.

V stolpcih 1 in 2 so navedeni projekti, za katere velja obveznost izvedbe PVO in je treba zanje izvesti postopek PVO (stolpec 1) ali poenostavljeni postopek (stolpec 2). Pri spremembah projektov, ki so navedene v prilogi 1, je treba v primeru prekoračitve mejne vrednosti izvesti presojo vsakega primera posebej; sicer velja člen 3a(2) in (3), razen če se te spremembe izrecno nanašajo le na novo postavitev, novogradnjo ali nov priključek.

V stolpcu 3 so navedeni projekti, za katere je treba opraviti PVO, samo kadar so izpolnjeni nekateri posebni pogoji. Pri teh projektih je treba, če prekoračijo navedeno mejno vrednost, izvesti presojo vsakega primera posebej. Če se pri preizkusu izkaže, da obstaja obveznost izvedbe PVO, se ta opravi po poenostavljenem postopku.

Stolpec 3 vsebuje kategorije zaščitenih območij, ki so opredeljene v prilogi 2. Območja iz kategorij A, C, D in E se v zvezi z dolžnostjo izvedbe PVO posamičnega projekta upoštevajo le, če so na dan vložitve prošnje opredeljena kot taka.

[…]

| Presoja vplivov na okolje (PVO) | PVO po poenostavljenem postopku | |
|---|---|---|
| stolpec 1 | stolpec 2 | stolpec 3 |

| | | | |
|---|---|---|---|
| 29 | a) Črpanje nafte ali zemeljskega plina, kjer je načrpana količina vsaj 500 ton/dan na sondo v primeru nafte in 500.000 $m^3$/dan na sondo v primeru zemeljskega plina<br>b) […] | | c) Črpanje nafte ali zemeljskega plina v zaščitenih območjih kategorije A, kjer je načrpana količina vsaj 250 ton/dan na sondo v primeru nafte in 250.000 $m^3$/dan na sondo v primeru plina;<br>d) […]<br>(količine oziroma navedba volumna pri atmosferskem pritisku.) |

8 Člen 1 zakona iz leta 1999 o mineralnih surovinah (Mineralrohstoffgesetz 1999, BGBl. I, 38/1999), v različici, ki se uporablja v sporu iz postopka v glavni stvari (BGBl. I, 111/2010, v nadaljevanju: MinroG), določa:

„V tem zveznem zakonu pomeni

1. ‚Iskanje' vsako posredno in neposredno iskanje mineralnih surovin, vključno s spremljajočimi pripravljalnimi dejavnostmi in odpiranje in raziskovanje naravnih nahajališč mineralnih surovin in podobnih zapuščenih jalovišč, ki vsebujejo te surovine, z namenom ugotovitve možnosti njihovega gospodarskega izkoriščanja;

2. ‚Pridobivanje' izkop ali izločanje (odkop) mineralnih surovin in s tem povezane pripravljalne, spremljajoče ter zaključne dejavnosti;

[…]"

9 Člen 119(1) MinroG, naslovljen „Soglasje k rudarskim objektom", določa:

„Za izdelavo (postavitev) površinskih rudarskih objektov ter rudarstvu namenjenih rovov, jaškov in vrtin ali sond z globino več kot 300 m, ki se končajo na površini, je treba pridobiti soglasje organa. […]"

## Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

10 Z odločbo z dne 29. avgusta 2011, ki jo je izdal Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend, je družba Rohöl-Aufsuchungs AG na podlagi člena 119 MinroG pridobila soglasje za postavitev preizkusne vrtine na ozemlju Marktgemeinde Straßwalchen, do globine 4150 m, ne da bi bila izvedena presoja njenih vplivov na okolje. Zoper to odločbo je Marktgemeinde Straßwalchen in 59 drugih pritožnikov pri Verwaltungsgerichtshof vložilo pritožbo.

11 Iz predložitvene odločbe izhaja, da sporno soglasje vključuje izvedbo več del in dejavnosti, med drugim izvedbo del, potrebnih za postavitev vrtalne naprave, in v primeru, da se iskanega ne najde, vzpostavitev prejšnjega stanja.

12 V primeru najdbe ogljikovodikov je družba Rohöl-Aufsuchungs AG prejela soglasje za testno črpanje zemeljskega plina v skupni količini do 1.000.000 $m^3$, da bi se preizkusila gospodarnost vrtine. Po mnenju predložitvenega sodišča naj bi se načrpalo od 150.000 do 250.000 $m^3$/dan, prav tako pa največ 150 $m^3$ nafte oziroma 18.900 $m^3$ zemeljskega plina na dan. Tako pridobljeni ogljikovodiki ter ekstrakti naj bi se kasneje sežgali na obrobju vrtine. Priključek na plinovod visokotlačnega stisnjenega zemeljskega plina ni predviden.

13 Pritožnice v postopku v glavni stvari izpodbijajo veljavnost zadevnega soglasja, predvsem zato, ker bi po njihovem mnenju preizkusna vrtina morala biti predmet presoje vplivov na okolje, v skladu s točko 14 Priloge I k Direktivi 85/337, ki določa, da je pridobivanje nafte in zemeljskega plina podvrženo presoji vplivov na okolje, kadar se po eni strani izvaja „v komercialne namene“, po drugi strani pa načrpana količina presega mejne vrednosti, ki so za to določene.

14 Predložitveno sodišče se sprašuje, prvič, ali se preizkusna vrtina postavi „v komercialne namene“, kadar je njen namen le preizkusiti donosnost nahajališča. Poleg tega meni, da je skupni obseg ogljikovodikov, ki jih je mogoče pridobiti v tem okviru, relativno omejen, ker je količina zemeljskega plina, katerega črpanje je bilo v tem primeru dovoljeno, omejena na obseg, ki je enak le dvakratniku dnevne mejne vrednosti, določen v točki 14 Priloge I k Direktivi 85/337.

15 Verwaltungsgerichtshof navaja, drugič, da tudi če bi se domnevalo, da je preizkusna vrtina komercialne narave v smislu točke 14 Priloge I k Direktivi 85/337, bi bila količina ogljikovodikov, predvidena za dnevno črpanje, nižja od mejnih vrednosti, določenih v UVP-G, od katerih dalje se za projekt zahteva presoja vplivov na okolje. Zadevno soglasje ne upošteva ogljikovodikov, pridobljenih v okviru drugih vrtin v regiji, temveč temelji samo na preizkusni vrtini, na katero se nanaša zahteva družbe Rohöl-Aufsuchungs AG.

16 Verwaltungsgerichtshof navaja, da je tak pristop skladen z avstrijskim pravom, ker točka 29(a) priloge I k UVP-G določa, da je treba upoštevati količino nafte in zemeljskega plina, načrpano „na sondo“, zato da se presodi, ali je treba izvesti presojo vplivov na okolje. Vendar, ker točka 14 Priloge I k Direktivi 85/337 ne vsebuje takšne določbe, bi se bilo treba vprašati, ali je avstrijski zakonodajalec pravilno prenesel to določbo.

17 Predložitveno sodišče se glede tega sprašuje, tretjič, ali so bili avstrijski organi pri izdaji soglasja za zadevno preizkusno vrtino zavezani upoštevati kumulativne učinke vseh „istovrstnih“ projektov. V tej zvezi navaja, da je na območju Marktgemeinde Straßwalchen več kot 30 vrtin za črpanje zemeljskega plina, ki jih Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend v sporni odločbi ni upošteval, čeprav iz sodb Umweltanwalt von Kärnten (C-205/08, EU:C:2009:767, točka 53) in Brussels Hoofdstedelijk Gewest in drugi (C-275/09, EU:C:2011:154, točka 36) izhaja, da se cilj Direktive 85/337 ne sme zaobiti z razdrobitvijo projektov.

18 Verwaltungsgerichtshof je v teh okoliščinah prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali je časovno in količinsko omejeno testno črpanje zemeljskega plina s preizkusno vrtino, namenjeno preizkusu gospodarnosti trajnega pridobivanja zemeljskega plina, „pridobivanje […] zemeljskega plina v komercialne namene“ v smislu točke 14 Priloge I k Direktivi 85/337?

Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen:

2. Ali točka 14 Priloge I k Direktivi 85/337 nasprotuje ureditvi nacionalnega prava, v skladu s katero pri pridobivanju zemeljskega plina v točki 14 Priloge I k Direktivi 85/337 navedene mejne vrednosti niso vezane na pridobivanje kot tako, temveč na „črpanje na sondo“?

3. Ali je treba Direktivo 85/337 razlagati tako, da mora organ v položaju, kakršen je v postopku v glavni stvari, ko se prosi za soglasje za testno črpanje zemeljskega plina s preizkusno vrtino, pri ugotavljanju, ali obstaja obveznost izvedbe presoje vplivov na okolje, upoštevati le kumulativni učinek vseh istovrstnih projektov, to je, konkretno, vseh na območju iste občine postavljenih vrtin?“

## Vprašanja za predhodno odločanje

*Prvo vprašanje*

19 Predložitveno sodišče želi s prvim vprašanjem izvedeti, ali je treba točko 14 Priloge I k Direktivi 85/337 razlagati tako, da testno črpanje zemeljskega plina in nafte s preizkusno vrtino, kot je v postopku v glavni stvari, ki je namenjeno preizkusu gospodarske donosnosti nahajališča, spada na področje uporabe te določbe.

20 Najprej je treba spomniti, da se za projekte, ki so našteti v Prilogi I, v skladu s členom 4(1) Direktive 85/337 in ob upoštevanju člena 2(3) izvede presoja vplivov na okolje. Prav tako je treba v skladu s točko 14 Priloge I k tej direktivi za pridobivanje nafte in zemeljskega plina v komercialne namene, pri katerem načrpana količina presega 500 t/dan v primeru nafte in 500.000 $m^3$/dan v primeru plina, izvesti takšno presojo.

21 Prav tako je treba spomniti, da iz zahtev po enotni uporabi prava Unije in iz načela enakosti izhaja, da je treba besedilo določbe prava Unije, ki pri opredelitvi smisla in obsega ne napotuje posebej na pravo držav članic, običajno razlagati samostojno in enotno v celotni Evropski uniji, in sicer ob upoštevanju okvira, v katerega je določba umeščena, in cilja, ki ga uresničuje (glej sodbo Edwards in Pallikaropoulos, C-260/11, EU:C:2013:221, točka 29).

22 Nesporno je testno črpanje s preizkusno vrtino, ki se izvede z namenom preizkusa možnosti izkoriščanja in torej donosnosti nahajališča, po definiciji ukrep, ki se izvede v komercialne namene. Drugače bi bilo pri črpanju, kot je navedla generalna pravobranilka v točki 26 sklepnih predlogov, ki bi bilo namenjeno le raziskovanju, in ne uporabi v gospodarski dejavnosti.

23 Vendar pa iz konteksta in cilja točke 14 Priloge I k Direktivi 85/337 izhaja, da področje uporabe te določbe ne zajema preizkusnih vrtin. Ta določba povezuje obveznost izvedbe presoje vplivov na okolje s količino nafte in zemeljskega plina, katerega črpanje je načrtovano. V ta namen določa mejne vrednosti, ki jih je treba dnevno preseči, kar nakazuje na to, da se nanaša na projekte, ki trajajo določeno obdobje, kar omogoča stalno črpanje relativno velikih količin ogljikovodikov.

24 V tej zvezi je treba navesti, da bi imela uporaba v točki 14 Priloge I k Direktivi 85/337 določenih meril v primeru preizkusnih vrtin le malo smisla, saj je mejna vrednost, ki jo ta določba predvideva, 500 t/dan v primeru črpanja nafte in 500.000 $m^3$/dan v primeru črpanja zemeljskega plina, medtem ko mejna vrednost, določena za črpanje s preizkusno vrtino, ni v sorazmerju s tako mejno vrednostjo, kot izhaja iz izpodbijane odločbe iz postopka v glavni stvari, ki dopušča črpanje zemeljskega plina v skupni količini samo milijon $m^3$.

25 Poleg tega je iz pojasnil, podanih v predložitveni odločbi in na obravnavi, razvidno, da na začetku črpanja s preizkusno vrtino ni mogoče z gotovostjo ugotoviti, ali ogljikovodiki dejansko obstajajo. Taka vrtina se postavi z namenom, da se dokaže obstoj ogljikovodikov, in če je treba, da se ugotovi njihova količina, na podlagi poskusnega vrtanja pa preveri, ali jih je mogoče pridobivati v komercialne namene. Količino ogljikovodikov, ki jih je mogoče dnevno načrpati, je mogoče ugotoviti le s poskusno vrtino. Poleg tega je količina ogljikovodikov, katerih črpanje je predvideno v okviru takšnega preizkusa, kakor tudi njihovo trajanje omejeno na tehnične potrebe, ki izhajajo iz cilja, da se dokaže donosnost nahajališča.

26 Ta razlaga med drugim izhaja iz sistematike Direktive 85/337. Točka 2(d) njene Priloge II se namreč lahko uporabi za preizkusne vrtine, tako da vse preizkusne vrtine niso že od začetka izvzete s področja uporabe te direktive.

27 V tej zvezi je treba spomniti, da na podlagi člena 4(2), prvi odstavek, Direktive 85/337 države članice s preverjanjem za vsak primer posebej ali pa na podlagi pragov ali meril, ki jih same postavijo, določijo, ali je treba za projekte, ki so našteti v Prilogi II k tej direktivi, izvesti presojo njihovih vplivov na okolje.

28 Med temi projekti je v točki 2(d) te priloge navedeno globinsko vrtanje, ki vključuje zlasti geotermalno vrtanje, vrtanje za skladiščenje jedrskih odpadkov in vrtanje za vodne zaloge, z izjemo vrtanja za raziskovanje trdnosti tal.

29 Iz besedila te določbe izhaja, da v njej niso izčrpno navedene različne vrste vrtin, na katere se nanaša, temveč njeno področje uporabe vključuje vsakršno globinsko vrtanje, z izjemo vrtanja za raziskovanje trdnosti tal.

30 Tako je treba ugotoviti, da preizkusne vrtine spadajo na področje uporabe točke 2(d) Priloge II k Direktivi 85/337, ker se z njimi izvaja globinsko vrtanje.

31 V obravnavanem primeru je treba ugotoviti, da preizkusna vrtina, kot je v postopku v glavni stvari, ki je namenjena preizkusu gospodarske donosnosti nahajališča in lahko sega do 4150 m v globino, pomeni globinsko vrtanje v smislu točke 2(d) Priloge II k tej direktivi.

32 Glede na zgoraj navedeno je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba točko 14 Priloge I k Direktivi 85/337 razlagati tako, da testno črpanje zemeljskega plina in nafte s preizkusno vrtino, kot je v postopku v glavni stvari, ki je namenjeno preizkusu gospodarske donosnosti nahajališča, ne spada na področje uporabe te določbe.

*Drugo vprašanje*

33 Upoštevajoč odgovor na prvo vprašanje o drugem vprašanju ni treba odločati.

*Tretje vprašanje*

34 Predložitveno sodišče želi s tretjim vprašanjem izvedeti, ali je treba Direktivo 85/337 razlagati tako, da zato, da se ugotovi, ali za testno črpanje zemeljskega plina s preizkusno vrtino, kot je v postopku v glavni stvari, obstaja obveznost izvedbe presoje vplivov na okolje, pristojnemu organu ni treba upoštevati kumulativnega učinka vseh istovrstnih projektov, v tem primeru vseh vrtin, postavljenih na območju iste občine?

35 Kot je generalna pravobranilka navedla v točki 47 sklepnih predlogov, ker je to vprašanje postavljeno le za primer pritrdilnega odgovora na prvo vprašanje, predložitveno sodišče očitno predpostavlja, da je obveznost presoje vplivov na okolje mogoče utemeljiti le s členom 4(1) Direktive 85/337, v povezavi s točko 14 Priloge I k tej direktivi.

36 Vendar pa je ta predpostavka napačna, saj kot izhaja iz točk 27 in 30 te sodbe, takšna obveznost lahko izhaja iz člena 4(2) Direktive 85/337, v povezavi s točko 2(d) Priloge II k tej direktivi.

37 Zato je v postopku sodelovanja med nacionalnimi sodišči in Sodiščem, uvedenem s členom 267 PDEU, naloga Sodišča, da nacionalnemu sodišču ponudi koristen odgovor, ki mu bo omogočil rešitev spora, o katerem odloča. Zaradi tega lahko Sodišče po potrebi preoblikuje predloženo vprašanje. Poleg tega lahko Sodišče upošteva pravna pravila Unije, ki jih predložitveno sodišče v svojih vprašanjih za predhodno odločanje ni navedlo.

38 Zato je treba na tretje vprašanje odgovoriti ob upoštevanju obveznosti, ki lahko izhajajo iz člena 4(2) Direktive 85/337, v povezavi s točko 2(d) Priloge II k tej direktivi.

39 V točki 27 te sodbe je bilo odgovorjeno, da na podlagi člena 4(2) Direktive 85/337 države članice s preverjanjem za vsak primer posebej ali pa na podlagi pragov ali meril, ki jih same postavijo, določijo, ali je treba za projekte, ki so našteti v Prilogi II k tej direktivi, izvesti presojo njihovih vplivov na okolje.

40 V zvezi z določitvijo pragov ali meril za ugotovitev, ali je treba opraviti presojo vplivov takega projekta na okolje, je treba opozoriti, da člen 4(2)(b) Direktive 85/337 državam članicam glede tega sicer daje polje proste presoje. Toda tako polje proste presoje je omejeno z obveznostjo iz člena 2(1) te direktive, da se opravi presoja vplivov projektov, ki bodo, med drugim zaradi svoje narave, velikosti ali lokacije, verjetno pomembno vplivali na okolje (sodba Salzburger Flughafen, C-244/12, EU:C:2013:203, točka 29).

41 Merila in pragovi, navedeni v členu 4(2)(b) Direktive 85/337, so namenjeni olajšanju presoje konkretnih značilnosti projekta, da bi se ugotovilo, ali je treba opraviti presojo vplivov takega projekta na okolje (sodba Salzburger Flughafen, EU:C:2013:203, točka 30).

42 Iz tega izhaja, da morajo pristojni nacionalni organi, ki se jim predloži zahteva za soglasje za izvedbo projekta iz Priloge II k tej direktivi, zlasti preizkusiti, ali je treba ob upoštevanju meril iz Priloge III k navedeni direktivi presoditi njihove vplive na okolje (glej v tem smislu sodbo Mellor, C-75/08, EU:C:2009:279, točka 51).

43 V tej zvezi iz točke 1 Priloge III izhaja, da je treba presoditi značilnosti projekta zlasti glede njegovih skupnih učinkov z drugimi projekti. Posledica neupoštevanja skupnega učinka projekta z drugimi projekti ima lahko za posledico, da se izogne obveznosti presoje, čeprav bi, če bi ga upoštevali skupaj z drugimi projekti, lahko pomembno vplival na okolje (glej v tem smislu sodbo Brussels Hoofdstedelijk Gewest in drugi, EU:C:2011:154, točka 36).

44 To zahtevo je treba razlagati v kontekstu točke 3 Priloge III k Direktivi 85/337, na podlagi katere je treba upoštevati mogoče pomembne vplive, ki bi jih lahko imel projekt v zvezi z merili, navedenimi v točkah 1 in 2 iste priloge, zlasti glede verjetnosti, obsega, celovitosti, trajanja in povratnosti tega projekta.

45 Iz tega sledi, da mora nacionalni organ, ko preverja, ali je treba za projekt izvesti presojo vplivov na okolje, preučiti vpliv, ki bi ga imel ta skupaj z drugimi projekti. Sicer pa, če ni specifikacij, ta obveznost ni omejena samo na istovrstne projekte. Kot je generalna pravobranilka navedla v točki 71 sklepnih predlogov, je treba preučiti vprašanje, ali bi lahko imeli vplivi preizkusnih vrtin na okolje zaradi vplivov drugih projektov večjo težo, kot če vplivov takih projektov ne bi bilo.

46 Prav tako je treba opozoriti, da bi taka izjema resno ogrozila polni učinek Direktive 85/337, če pristojnim organom države članice pri odločanju o vprašanju, ali je treba presoditi vplive projekta na okolje, ne bi bilo treba upoštevati dela projekta, ki bo izveden v drugi državi članici (sodba Umweltanwalt von Kärnten, EU:C:2009:767, točka 55). Iz istih razlogov presoja učinkov drugih projektov ne more biti odvisna od občinskih meja.

47 Glede na zgoraj navedeno je treba na tretje vprašanje odgovoriti, da je treba člen 4(2) Direktive 85/337 v povezavi s točko 2(d) Priloge II k tej direktivi razlagati tako, da obveznost izvedbe presoje vplivov globinskega vrtanja na okolje, kot je v primeru preizkusne vrtine v postopku v glavni stvari, lahko izhaja iz te določbe. Pristojni nacionalni organi morajo zlasti preizkusiti, ali je ob upoštevanju meril iz Priloge III k navedeni direktivi treba presoditi njihove vplive na okolje. V tej zvezi je treba preučiti, ali bi lahko imeli vplivi preizkusnih vrtin na okolje zaradi vplivov drugih projektov večjo težo, kot če vplivov takih projektov ne bi bilo. Ta presoja ne more biti odvisna od občinskih meja.

## Stroški

48 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

1. **Točko 14 Priloge I k Direktivi Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009, je treba razlagati tako, da testno črpanje zemeljskega plina in nafte s preizkusno vrtino, kot je v postopku v glavni stvari, ki je namenjeno preizkusu gospodarske donosnosti nahajališča, ne spada na področje uporabe te določbe.**

2. **Člen 4(2) Direktive 85/337, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/31, v povezavi s točko 2(d) Priloge II k tej direktivi, je treba razlagati tako, da obveznost izvedbe presoje vplivov globinskega vrtanja na okolje, kot je v primeru preizkusne vrtine v postopku v glavni stvari, lahko izhaja iz te določbe. Pristojni nacionalni organi morajo zlasti preizkusiti, ali je ob upoštevanju meril iz Priloge III k Direktivi 85/337, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/31, treba presoditi njihove vplive na okolje. V tej zvezi je treba preučiti, ali bi lahko imeli vplivi preizkusnih vrtin na okolje zaradi vplivov drugih projektov večjo težo, kot če vplivov takih projektov ne bi bilo. Ta presoja ne more biti odvisna od občinskih meja.**

Podpisi